

Încătușare

Iulia Dragomir

Să-mi dezleg cătușele? Ce aventură!
Să mă dezleg de-a ochilor mișcare între geana orelor și-a întrebărilor?
Sunt încătușată de vise răscolind întinderea privirii înaripate.
Dacă mă ții de mână, mă arunc până în prăpastia imprevizibilei mișcări,
cu încrederea în zborul spre cer.
Învățăm să ne înălțăm sprijinindu-ne unul de altul? Cum ora să ne-alinte?
Dacă mă ții de mână, gândurile prind curajul de a se dezbrăca de veșminte.
Prinde-mă bine! Alături, învăț să mă preling dulceag în pieptul tău, pe coline.
Atinge-mă cu dragostea mereu!
Ține-mă de mână, de tâmplă, de zori, de sinele cel mai profund,
să te simt mai presus de răpitoare vânturi, de pământ,
ține-mă cu gândurile alungite,
îmbrățișându-mă topit deja de flăcările acum trezite!
Ține-mă cu inima mai ales, așa voi rămâne lipită de tine până la contopire,
fără putință de împotrivire!
Ține-mă cu privirea în care înflorește frumusețea lumii,
din care mi-au încolțit lăstarii de emoții, au crescut lăstunii.
Când te simt aproape, nu mă ating răzvrătiri, ispita orizontului, rătăcirii,
drumul nu e poleit de alunecoase năluciri.
Când te simt aproape, îmi râd toate secunde, cu fericirea țâșnitoare în priviri.
Ține-mă cu devotamentul porumbeilor, cântecului de viori,
sunt prinsă în nevăzul, neauzul altor mâini, altor ochi, altor chemări.
Am împins toate celelalte foșnete până la marginea rămânerii în străină zare.
Ține-mă de mână până la final,
să trecem tot într-o îmbrățișare peste pragul curburilor,
fixați în eternitatea darului capital.
Îmi simți pulsul în mlădiere lângă pulpa dezmiardată a armoniei?
Simți zvâcnirea așteptării cu încrederea în izvorul bucuriei?
S-a instalat îndrăgostită de palma
în care i s-au cuprins amețitoare avântări în universul poeziei.
Când mă ții de mână, prinși în îmbrățișare, dor, știu că e vrerea cerului să îmi fii zbor.
Urcușu-n sacru se va împlini cu dragostea flămândă, în suflet de copii.
Doar dragostea ne ține vii.
Și mâna mea în mâna ta rămâne, dans fremătător, în fiecare deget c-un fior,
îmi înfige întreaga respirație-n amor, mă-nlănțuie în vise peste timp.
Tu să mă ții de mână-n orice anotimp!
Zbor peste abis.
Sunt aripă crescută dintr-un vis! (14 sept 2015)